

Grupp 5

FCI-nummer 305

FCI-standard på engelska publicerad 2011-03-02

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 2010-10-13

Översättning fastställd av SKKs arbetsgrupp för standardfrågor 2012-11-21

ÖSTSIBIRISK LAJKA

(Rasnamn i hemlandet: Vostotchno-Sibirskaja Laïka)

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska kennelklubben

Standard för ÖSTSIBIRISK LAJKA

**Ursprungsland/
hemland**

Ryssland

Användningsområde

Mångsidig jakthund

FCI-klassifikation

Grupp 5, sektion 2, Med arbetsprov

Bakgrund/ändamål

Den här ryska jakthundsrasen är en av de huvudsakliga jakthundsraserna i Taigaregionen liksom i bergsområdena i centrala och östra Sibirien. Rasen utvecklades från avkommor till Tungus-, Yakut-, tidiga Bajkal- och tidiga Amur-lajkor. Det första omnämmandet av de tidiga Amur-lajkorna, vilka bildade basen för ras standarden, dateras från tidigt 1900-tal. År 1947 fick öst-sibirisk lajka status som egen ras. År 1949 publicerades den interimistiska standarden och 1981 fick rasen definitiv standard och rasstatus. Numera är östsibirisk lajka vida spridd inom sitt ursprungsområde. Stamhundar från kennlar med erkänt, grundmurat jaktanlag och med väl etablerad utmärkt typ har introducerats i Irkutskregionen inom den Ryska Federationen. Det finns en omfattande population inom den europeiska delen av Ryssland, speciellt i områdena runt Leningrad, Smolensk, Tver och Moskva. Den östsibiriska lajkan är också uppskattad i Skandinavien.

Helhetsintryck

Östsibirisk lajka skall vara medelstor med stark och kompakt kroppsbyggnad. Kroppslängden, mätt från skulderled till sittbensknöl, skall något överstiga mankhöjden. Huvudet skall vara ganska stort och mycket kraftigt. Muskulaturen skall vara välutvecklad och benstommen kraftig. Benstommen skall vara kraftigare hos hanhundar. Könsprägeln skall vara tydligt uttalad.

**Viktiga
måttförhållanden**

Hanhundar skall vara nästan rektangulär. Hos tikar kan vara något längre. Format (höjd-längd) för hanhund skall vara 100/104-109 och för tikar 100/106-111.

Mankhöjden skall överstiga höjden över korset med 1-2 cm hos hanhundar

Mankhöjden hos tikar skall vara lika med eller överstiga höjden över korset med 1 cm. Benhöjden, mätt från armbåge till marken, skall vara som halva mankhöjden.

Nospartiets längd är något mindre än halva huvudets längd.

Uppförande/karaktär

Temperamentet hos rasen skall vara stadigt och jämnt. Det är en kraftfull och spänstig hund med mycket uttalat väderkorn och viltintresse. Östsibirisk lajka har uttalad lust för jakt, särskilt för storsvilt, och den är mycket självständig under jakt. Rasen är vänlig, förtroendefull och öppen mot människor.

Huvud

Skallparti

Huvudet skall vara kraftigt, ganska stort i förhållande till kroppen. Det skall vara kilformat och sett ovanifrån till formen som en liksidig triangel. Kraniet skall vara tämligen brett, särskilt hos hanhundar.

Skalle

Skallen skall vara något längre än den är bred. Både hjässkammen och nackknölen skall vara väl utvecklade men ögonbrynsbågarna skall endast vara svagt utvecklade.

Stop

Stopet skall vara gradvis sluttande och måttligt uttalat.

Ansikte

Nostryffel

Nostryffeln skall vara medelstor och svart. Hos vita och fawnfärgade hundar tolereras en brunaktig nostryffel.

Nosparti

Noslängden skall vara något kortare än skallens längd. Sett i profil skall nospartiet vara kilformat och måttligt trubbigt.

Läppar

Läpparna skall vara måttligt strama men inte hängande.

Käkar/tänder

Tänderna skall vara vita, starka och väl utvecklade samt jämnt placerade. Kompletta saxbett (42 tänder).

Kinder

Kindbenen skall vara uttalade men inte överdrivet.

Ögon

Ögonen skall vara medelstora, ovala, snedställda och varken djupt liggande eller utstående. Uttrycket skall vara tillitsfullt och vänligt. Ögonfärgen skall vara mörkbrun eller i någon nyans av brunt harmonierande med pälsfärgen.

Öron

Öronen skall vara upprätta, rörliga och V-formade med spetsiga eller svagt rundade örontippar. Öronen skall vara brett ansatta i linje med ögonen. Öronmusslan är svagt utvecklad och insidan av örat skall vara väl behårat.

Hals

Halsen skall vara muskulös, torr och lång; lika lång som huvudets längd eller något kortare. Den skall vara rund eller oval i genomskärning och ansatt ungefär 40-50 grader mot horisontalplanet.

Kropp

Överlinje

Överlinjen skall vara rak och fast och slutta svagt från manke till svansansättning.

Manke

Manken skall vara väl utvecklad och markerad, särskilt hos hanhundar. Den skall överstiga överlinjen med 1-2 cm. Manken är måttligt uttalad hos tikar.

Rygg	Ryggen skall vara rak, stark, väl musklad och måttligt bred.
Ländparti	Länden skall vara kort, måttligt bred, välmusklad och svagt välvd.
Kors	Korset skall vara brett, tämligen långt och något sluttande.
Bröstkorg	Bröstkorgen skall vara djup, lång och oval i genomskärning. Den skall nå ned till armbågsknöläarna eller 1-2 cm lägre, särskilt hos hanhundar.
Underlinje och buk	Underlinjen skall, från bröstskorgen till bukhålan, vara något uppdragen.

Svans

Svansen skall bäras ringlad eller med böjd form likt en skära över ryggen. Det är tillåtet att en böjd svans inte nuddar ryggen eller är till hälften nedhängande. När svansen är helt utdragen når den till hasleden eller kan vara 1-2 cm kortare.

Extremiteter

Framställ

Helhet	Sedda framifrån skall frambenen vara raka, parallella och måttligt brett ställda. Längden på benen mätt från armbåge till marken skall något överstiga halva mankhöjden.
Skulderblad	Skulderbladen skall vara långa, väl musklade och måttligt tillbakalagda.
Överarm	Överarmarna skall vara långa, måttligt snedställda och väl musklade. Vinkeln mellan skuldra och överarm skall vara väl uttalad.
Armbåge	Armbågarna skall ligga väl an mot kroppen. Armbågsknöläarna skall vara välutvecklade och riktade bakåt parallellt med kroppens medellinje.
Underarm	Frambenen skall vara raka, torra och muskulösa och runda i genomskärning.
Mellanhand	Mellanhänderna skall inte vara långa. De skall vara något sluttande sedda från sidan.
Framtassar	Framtassarna skall vara runda eller svagt ovala. De skall vara höga med tätt slutna tår.

Bakställ

Helhet	Bakstället skall vara muskulöst och med genomgående väl uttalade vinklar. Sedda bakifrån skall benen vara raka och parallella.
Lår	Låren skall vara måttligt långa och något snedställda.

Knäled	Knälederna skall vara väl vinklade.
Underben	Underbenen skall vara långa, snedställda och inte kortare än lårbenen.
Mellanfot	Mellanfötterna skall vara nästan vertikalt ställda. Från sidan sett skall en tänkt lodrät linje – från sittbensknölen till underlaget - falla nära mellanfotens framsida eller något framför den.
Baktassar	Baktassarna skall vara något mindre än framtassarna. De skall vara runda eller svagt ovala med höga, tätt slutna tår.
Rörelser	Rörelserna skall vara fria. Typiska rörelser är ett långsträckt trav alternerad med galopp eller skritt.
Hud	Huden skall vara tillräckligt tjock och elastisk utan rynkor och underhuds förtjockningar.
Päls	
Pälsstruktur	Täckhåret skall vara hårt och rakt. Underullen skall vara väl utvecklad, riklig, mjuk och ullig. Pälsen på huvudet och öronen skall vara kort, tät och glänsande. På skuldrorna och nacken skall pälsen vara längre än på kroppen och bilda en krage. På kindbenen skall pälsen vara längre och bilda tjocka och borstiga polisonger. Pälsen på manken skall vara längre hos hanhundar. Benen skall vara täckta av kort, hård, tät päls som är något längre på baksidan. Pälsen på baksidan av lären skall bilda byxor men utan fanor. Mellan tårna skall det finnas borstigt, skyddande hår. Svansen skall vara ymnigt behårad med rak, hård päls som endast är något längre på undersidan men utan frans.
Färg	De mest typiska färgerna är svart med tanteckning, svart, svart och vit, vit och vit med fläckar. Svag skimmelteckning i kroppsfärgen är tillåtet på benen.
Storlek/vikt	
Mankhöjd	Hanhund: 57 - 64 cm Tik: 53 - 60 cm

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.

- Avsteg från könsprägel.
- Uttalad panna och snipigt nosparti.
- Delvis avpigmentering på nostrifyfel, ögonkanter och läppar.
- Blekt pigmenterad nostrifyfel.
- Avsaknad av inte fler än 4 premolärer, PM1 och PM2.
- Tångbett hos hundar äldre än 6 år.
- Tänder som är små och glest ansatta.
- Ögon som är ljusa eller bärnstensfärgade hos hundar med svart päls.
- Öron som är stora, lågt ansatta, mjuka med klen styrrel och otillräckligt behårade på insidan.
- Hals som är för oval i genomskärning.
- Rygg som är mjuk eller välvd.
- Länd som är lång, rak eller välvd.
- Kors som är plant eller flackt.
- Bröstkorg som är flat, smal, grund och utan förbröst.
- Skuldror som är raka, böjda framben, armbågar som är utåt- eller inåtvidna.
- Mellanhänder som är upprätta eller svaga.
- Tassar som pekar öst-väst eller är intåade.
- Bakställ som något saknar korrekt vinkling och som är kohasigt.
- Tassar som är mjuka, platta och spretiga och med otillräcklig behåring mellan tårna.
- Sporrar på bakbenen.
Borttagning av sporrar utan veterinärmedicinska skäl är förbjuden i Sverige.
- Ofria rörelser.
- Skimmelprickar på huvud eller ben i samma färg som grundfärgen.

Allvarliga fel

- Uppenbara avsteg från könsprägel.
- Hundar som är reserverade mot människor.
- Överviktig eller mager.
- Grovt huvud.
- Nosparti som är kort; snipigt.
- Stop som är djupt eller alltför flackt.
- Avsaknad av fler än 4 premolärer, inkluderat PM1 och PM2.
- Ögon som är runda och utstående.
- Öron med örontippar som är rundade; överutvecklade örön-mussla.
- Kvadratisk kropp.
- Överbyggd.
- Tunn benstomme.
- Bakställ som är övervinklat eller knappt vinklat.
- Bakställ som är smalt, knän och hasor som är utåtvidna.
- Rörelser som är tunga; oregelbundna eller passgång.
- Hud som är rynkig eller lös.

Diskvalificerande fel

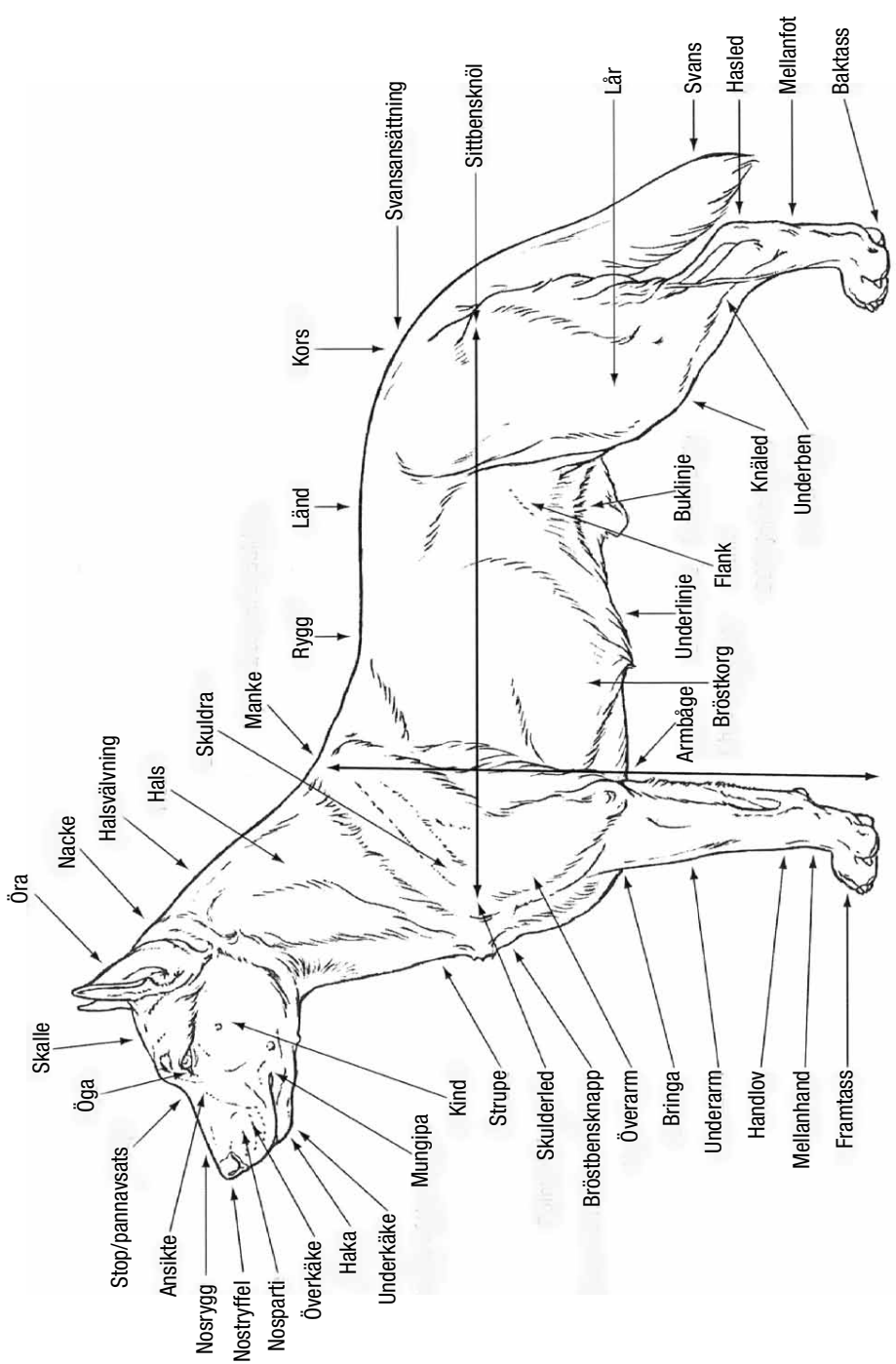
- Päls som är lång på frambenens baksidor eller har uttalade fransar på låren och svansen.
 - Päls som är lockig, vågig, mjuk eller för lång; päls som delar sig på mitten över manken och ryggen under fällning.
 - Skimmelprickar på kroppen som inte är i samma nyans som basfärgen.
 - Avsteg från angivna mankhöjdsmått med mer än +/- 2 cm.
- Aggressiv eller extremt skygg.
 - Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras.
 - Bett som inte är korrekt.
 - Sned käke.
 - Avsaknad av fyra eller fler tänder oavsett vilka, inkluderat PM1, PM2 eller M3. Övertaliga incisiver.
 - Ögon som är blå eller fläckiga.
 - Öron som är hängande, helt eller delvis.
 - Svans som är medfött kort (stubb).
 - Päls som är för kort eller för lång, avsaknad av underull.
 - Pälsfärg som är genetiskt brun, genetiskt blå, brindle eller albino.

Nota bene

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben är hundägarnas riksorganisation och företräder alla hundar och hundägare i Sverige. Med våra 300 000 medlemmar är vi en av landets största intresseorganisationer. Vi sprider information, utbildar och väcker debatt – och visar på den stora glädjen och nyttan med hund!

**SVENSKA
KENNELKLUBBEN**
HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION

POSTADRESS | 163 85 Spånga
BESÖKSADRESS | Rinkebysvängen 70
TELEFON | 08-795 33 44
E-POST | agstandard@skk.se

www.skk.se